

Til rette vedkommende,

Jeg ønsker å rette oppmerksomheten mot en alvorlig skjevhet i [NAVs behandling av overgangsstønad](#) som spesielt rammer uføre aleneforsørgere.

Per i dag fører NAVs praksis til at to personer med nøyaktig samme inntekt blir behandlet svært ulikt:

- En aleneforsørger med noe arbeidsinntekt, student eller en som er syk kan motta overgangsstønad som en ekstra økonomisk støtte.
- En ufør aleneforsørger, med tilsvarende inntekt fra uføretrygd, får derimot 0 kroner i overgangsstønad fordi uføretrygden trekkes fra stønadens beregningsgrunnlag.

Dette skaper en direkte urettferdig situasjon hvor de som er syke-uføre og i størst behov for støtte, effektivt blir ekskludert fra ordningen. Overgangsstønad skal være et sikkerhetsnett for aleneforsørgere, men for uføre blir nettopp dette sikkerhetsnettet utilgjengelig, til tross for at behovet for støtte ofte er større på grunn av helsesituasjonen.

Et konkret eksempel på forskjellen i praksis:

En aleneforsørger i arbeid eller sykemeldt med en månedlig bruttoinntekt på 26 139 kroner fra arbeid vil få en overgangsstønad på 13 843 kroner per måned, noe som utgjør 166 116 kroner ekstra i året.

En ufør aleneforsørger med nøyaktig samme bruttoinntekt fra uføretrygd mottar imidlertid ingen overgangsstønad, fordi ytelsen trekkes fra stønaden.

Dette er en betydelig forskjell for de med lavest inntekt og bidrar til en økende økonomisk byrde for uføre aleneforsørgere, som ofte står i de mest krevende situasjonene.

Brudd på grunnleggende rettigheter:

Denne praksisen kan ses som et brudd på flere grunnleggende rettigheter og prinsipper:

1. **FNs menneskerettighetserklæring, artikkel 25:**

"Enhver har rett til en levestandard som er tilstrekkelig for hans og hans families helse og velferd." Ved å ekskludere uføre aleneforsørgere fra overgangsstønad, blir denne retten utfordret, da mange uføre ikke får nok økonomisk støtte til å ivareta familien på en verdig måte.

2. **Barnekonvensjonen, artikkel 27:**

"Barnet har rett til en levestandard som er tilstrekkelig for barnets fysiske, mentale, åndelige, moralske og sosiale utvikling."

Når aleneforsørgere med de laveste inntektene som ofte står i sårbare situasjoner ekskluderes fra støtteordninger, risikerer det å gå utover barnets rett til en trygg og stabil oppvekst.

3. **Likestillings- og diskrimineringsloven:**

"Enhver har rett til likeverdige muligheter og rettigheter."

Uføre aleneforsørgere diskrimineres indirekte ved at deres uføretrygd brukes til å ekskludere dem fra overgangsstønad, selv om andre med samme inntekt får denne ytelsen.

4. **Norges Grunnlov, § 104:**

"Barn har rett til den omsorgen og tryggheten de trenger."

Ved å redusere støtten til uføre foreldre, kan denne omsorgen bli utfordret, særlig for barn i familier med krevende situasjoner.

Oppfordring til endring:

NAVs begrunnelse er at uføretrygden skal dekke det økonomiske behovet, men i praksis fører dette til at de mest sårbare ikke får tilgang til nødvendige ressurser. Dette undergraver ordningens hensikt og legger ekstra byrde på allerede belastede aleneforeldre.

Forslag til endring:

- Overgangsstønad bør i større grad ta hensyn til at uføretrygd ikke er en "ekstra inntekt", men en ytelse som skal dekke grunnleggende behov.
- Uføre aleneforsørgere bør gis samme rett til overgangsstønad som andre, uten at ytelsene nuller hverandre ut.

Dette er ikke bare et økonomisk spørsmål, men også et spørsmål om rettferdighet, verdighet og respekt for grunnleggende menneskerettigheter.